

• Το Κράτος είναι κληρονομία μιας προνομιούχας τάξης. Από την ίδια του την αρχή είναι ένα υπέρνωτο κοιμητήριο όπου θυμιάται, πέθανον, θάψαντες όλες οι εκδηλώσεις της ατομικής και τοπικής ζωής, όλα τα ευφρόνιστα των μερών, το σύνολο των οποίων υποτελεί την κοινωνία. Είναι ο βυθός, όπου η πραγματική ελευθερία και η ευμηνία των λαών εφαιρjονται για το πολιτικό μεγαλείο. Όσο πιο καθολικός είναι αυτός ο εφαιρjός τόσο τελειότερο είναι το Κράτος.

• Το Κράτος είναι ο σίσιμος αδερφός της Εκκλησίας. Δεν υπάρχει άλλος λόγος υπάρξης του, παρά μόνον αν ξεκινάει από τη θεολογική ή μεταφυσική ιδέα. Έπειτα από τη φύση του απηχjεται στην ανθρώπινη δικαιοσύνη, πρέπει να αναζητήσει τη δικαίωση του στο θεολογικό ή μεταφυσικό μύθο της θείας δικαιοσύνης. Ο ερχρονος κωδός ήταν πάντοτε υποδοσjωμένος και απορροφjμένος από το Κράτος και η εξουσία και το ειδικό δικαίωμα του Κράτους πηγάζει από την ύπαρξη και την κυριαρχία κάποιου θείου συστήματος ή κάποιου Θεού, που θεωρείτο ο αποκλειστικός προστάτης αυτού του Κράτους.

"Η ανθρωπότητα θα είναι τελείως δικαιοφjνη και ευχαριστωμένη όταν ο τελευταίος ιερέας κρεβατεί από τα έντερα του τελευταίου καπιταλιστή και κεφαλαιοκράτη,"
Μ. Μανκωβιν

—ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΟΔΟΦΡΑΣΜΑΤΑ—